

אַלֵּא אַרְבַּעַה, ח"י מ"לֵּא ש"טִיפָה
ה' דְּחָה, וְסִימְנֵךְ חֲמֶשֶׁה, וְהֵן מֵצֵד
שֶׁל הָאוֹת ה' שֶׁהִיא רִבְעִית
לְחֻשְׁבוֹן, וְהִיא דְל"ת עֲנִיָּה,
מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו' שֶׁהוּא
שֶׁשׁ הַדְּרָגוֹת, הַפּוֹס הוּא בְּסוּד שֶׁל
יֵאֵהָדוּנָה י', שֶׁהוּא כ"ו ה"ס, כּוֹס
בְּחֻשְׁבוֹן אֱלֹהִים.

תקון שמונה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תְּרִי, שֵׁם שֶׁבֶת,
כְּמוֹ כֵן ב' רֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית, שֵׁם תְּרִי,
וְהֵן שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר
וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר. פְּעֻמִּים
הַזְכִּיר פֶּאֶן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד הַשְּׂכִינָה
הַעֲלִינָה וְהַתַּחְנוּנָה. לְדַרְתֶּם, מֵה
זֶה לְדַרְתֶּם? אֵלֵּא אֲשֶׁרִי הוּא מִי
שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתָם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשֵׁנֵי
בְּתֵי הַלֵּב, וּמִפְּנֵי מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע
שֶׁהוּא חֲלוּל שַׁבָּת. בְּרִית עוֹלָם,
זֶה צְדִיק, שֶׁשְּׂגִיחֶם שׁוֹרִים עָלָיו,
אֶחָד לְמִלְאֵת אוֹתוֹ וְאֶחָד
לְהַתְּמֵלֵא מִמֶּנּוּ.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם שְׁתֵּי כְלִיּוֹת - נֶצַח
וְהוֹד, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סְבָא - הַעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי, שְׁלֹשׁ שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
שְׁבִיעֵי אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֵג
שַׁבָּת וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגִּזְוֹן. וְנִהָר, יֵשׁ נִהָר
וְיֵשׁ נִהָר, יֵשׁ נִהָר שְׁנִקְרָא נִהָר
פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נִהָר שְׁנִקְרָא נַחַל
קְדוּמִים, עַל הַעֵדֶן הַעֲלִיּוֹן נֶאֱמַר
עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתָךְ,
הַנִּהָר הַזֶּה הוּא ו', שִׁיּוֹצֵא מֵהַעֵדֶן
הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא א', וְעוֹבֵר בֵּין
הָאֲבָא וְהָאֲמָא וְהוֹלֵךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה, וּמְגִיעַ עַד צְדִיק שְׁבִיעֵי,
וּמִשֵּׁם מִשְׁקָה אֶת הַגִּזְוֹן, שֶׁהִיא
הַשְּׂכִינָה הַתַּחְנוּנָה.

אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁשׁוֹמֵר דִּירָה
לְשַׁבָּת, שֶׁהוּא הַלֵּב, שֶׁלֹּא מִתְקַרֵּב
לְשֵׁם עֶצֶב הַטְּחוּל וְכַעַס הַמְּרָה
שֶׁהִיא אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם, שֶׁעֲלִיהָ נֶאֱמַר

ש"טִיפָה ה' דְּחָה, וְסִימְנֵךְ חֲמֶשֶׁה, וְאִינוֹן
מִסְטָרָא דָּאֵת ה' דְּאִיהִי רִבְעִית לְחֻשְׁבוֹנָא,
וְאִיהִי דְל"ת עֲנִיָּה, בְּגִיִן דְּאִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו'
דְּאִיהִי שֵׁית דְּרָגִין, הַפּוֹס אִיהִי בְּרִזָּא
דִּיאֵהָדוּנָה י' דְּאִיהִי כ"ו ה"ס, כּוֹס בְּחֻשְׁבוֹנָא
אֱלֹהִים.

תקונא תמניא וארבעין

בְּרֵאשִׁית תְּמִן תְּרִי תְּמִן שֶׁבֶת, כְּגוֹוֹנָא דָּא
ב' רֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית, וְאִינוֹן
תְּרִי שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהִי אֶתְמַר (שמות לא טז) וְשָׁמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת
וְגוֹמֵר, תְּרִין זְמַנִּין אֲדַפִּיר הַכָּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, לְדַרְתֶּם מֵאִי לְדַרְתֶּם,
אֵלֵּא זְכָאָה אִיהִי מָאן דְּעֵבִיד לֹוֹן דִּירָה בְּשַׁבָּת
בְּתֵרֵי בְּתֵי לְבָא, וְאֶתְפְּנִי מִתְּמִן יֵצֵר הָרַע דְּאִיהִי
חֲלוּל שַׁבָּת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צְדִיק, דְּשֶׁרִיִן
תְּרוּיָהוּ עֲלֵיהָ, חַד לְאֲמִלְאָה לִיהָ וְחַד
לְאֲתַמְלִיא מִיָּנִיָּה.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִינוֹן תְּרִין פְּלִיִין נֶצַח וְהוֹד, בְּנוֹי
דִּישְׂרָאֵל סְבָא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, תְּלַת
שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי אֵלִין תְּלַת אֲבָהֶן, עֲנֵג
שַׁבָּת וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת
הַגִּזְוֹן (בראשית ב' ט) וְנִהָר, אִית נִהָר וְאִית נִהָר, אִית
נִהָר דְּאֶתְקָרִי נִהָר פְּלִגְיוֹ, וְאִית נִהָר דְּאֶתְקָרִי
נַחַל קְדוּמִים, עֵדֶן עֲלָאָה עֲלֵיהָ אֶתְמַר (ישעיה טד
א) עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתָךְ, הֵאִי נִהָר
אִיהִי ו', דְּנִפְיָק מֵעֵדֶן עֲלָאָה דְּאִיהִי א', וְאֲעֵבֵר
בֵּין אֲבָא וְאִמָּא, וְאֲזִיל חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמִטֵּי
עַד צְדִיק שְׁבִיעֵי, וּמִתְּמִן אֲשָׁקִי לְגַנְתָּא דְּאִיהִי
שְׂכִינְתָּא תַתְּאָה.

זְכָאָה אִיהִי מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבָּת דְּאִיהִי
לְבָא, דְּלֹא אֶתְקָרִיב תְּמִן עֲצִיבוֹ דְּטְחוּל,
וְכַעַס דְּמְרָה דְּאִיהִי נוֹרָא דְּגִיְהֶנֶם, דְּעֲלָה אֶתְמַר

לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נזרא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.

וציאות השבת שמים, אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דיליה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול חמ"ה, אתתא בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, והוא רעב וצמאון וקינה והספד וחשכה וערפל, והיא גלות לישראל, וצריכים ישראל לעשות לה שנוי בכל, והרי פרשוה, והוא דבור של חל שהוא אסור בשבת, וכשאניח מוצאת מקום לשרות שם, היא בורחת, כמו השפחה של אברהם שנאמר בה מפני שרי גברתי אנכי ברחת.

ער הטחול נאמר של נעליך מעל רגליך, נעל מטנף של טפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, זה שבת, ועליו אומרת השכינה

(שמות לה ג) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נזרא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.

וציאות השבת שמים, אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דיליה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול חמ"ה, אתתא בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ואיהו רעב וצמאון וקינה והספד (דף פ"ב ע"ב) וחשוכא וקבלא, ואיהי גלותא לישראל, וצריכין ישראל למעבד לה שנוי בכלא והא אוקמוה, ואיהו דבור דחול דאיהו אסור בשבת, וכד לא אשפחת אתר לשריא תמן, איהי ברחת, כגוונא דשפחה דאברהם דאתמר בה (בראשית טז ח) מפני שרי גברתי אנכי ברחת.

טחול עליה אתמר (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, נעל מטנף דטפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש